

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L. E., s.r.o.**, so sídlom P., právne zastúpeného JUDr. V. T., advokátkou v B., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 24909/2007 zo dňa 06. novembra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/1/2008-46 zo dňa 14.05.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/1/2008-46 zo dňa 14.05.2008 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 11S/1/2008-46 zo dňa 14.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť v časti výroku vo veci samej dňa 30.06.2008, zrušil rozhodnutie žalovaného č. 24909/2007 zo dňa 06.11.2007 a prvostupňové rozhodnutie Colného úradu v Banskej Bystrici č. 5163-485/04/Bo zo dňa 15. marca 2004 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň súd v predmetnom rozsudku rozhodol o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 9 584,-- Sk do rúk právneho zástupcu JUDr. V. T., do troch dní od právoplatnosti rozsudku a to s poukazom na § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že

úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli z titulu zaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 2 000,-- Sk a z titulu náhrady trov zastupovania advokátom.

Náhrada trov konania za právne zastupovanie bola priznaná za tri úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č.655/2004 Z.z.): prevzatie a prípravu veci (v roku 2007) **v sume 1 371,-- Sk, paušál 178,-- Sk**, podanie žaloby a účasť na pojednávaní krajského súdu dňa 14. mája 2008 **v sume 2 x á 1 466,-- Sk, 2 x paušál á 190,-- Sk** + náhrada cestovného za použitie osobného motorového vozidla značky VW POLO Variant, ŠPZ J. dňa 14. mája 2008 na ceste Prievidza – Trenčín a späť s priemernou spotrebou pohonných látok 6,8 l/100 km, pri priemernej cene 1 l benzínu 39,-- Sk a pri dĺžke jednej cesty 70 km, a to náhrada za kilometre **v sume 868,-- Sk** ($2 \times 70 \text{ km} = 140 \text{ km} \times 6,20 \text{ Sk/km} = 868,-- \text{ Sk}$) a náhrada výdavkov za pohonné látky v sume **371,-- Sk** ($2 \times 70 \text{ km} = 140 \text{ km} \times 0,068 \text{ l/km} \times 39,-- \text{ Sk/l} = 371,-- \text{ Sk}$) + náhrada za premeškaný čas podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky v rozsahu 4 polhodín za cestu Prievidza – Trenčín a späť **v sume 1 484,-- Sk** (za jednu polhodinu 371,-- Sk x 4 polhodiny = 1 484,-- Sk). Celkovo priznaná náhrada predstavuje sumu 9 584,-- Sk.

Krajský súd nepriznal úspešnému žalobcovi náhradu trov v uplatnenej výške, vypočítanej právnym zástupcom žalobcu podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. nakoľko v správnom súdnom konaní pri vyčíslení tarifnej odmeny je potrebné vychádzať z ust. § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a preto je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon 1/13 z výpočtového základu za každý rok osobitne. Žalobca si uplatňoval v tomto konaní tiež trovy za konanie vo veci 11S/121/2004, k tomu krajský súd uviedol, že vo veci 11/S/121/2004 bolo o náhrade rozhodnuté.

Proti rozsudku č. k. 11S/1/2008-46 zo dňa 14. mája 2008 podal včas odvolanie žalobca napádajúc druhú časť výroku rozsudku, a to výroku o trovách konania. Uviedol, že si v konaní uplatnil nárok na náhradu trov podľa §§ 142 ods. 1 O.s.p. a 250k ods. 2 O.s.p. a svojim podaním zo dňa 19.05.2008 ho v súlade s Advokátskou tarifou (§§ 13 ods. 1 a 17 ods. 4 vyhl. č. 163/2002 Z. z. resp. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vyčísлил za obe žaloby sumou 212 474,-- Sk. Pri určení hodnoty 1 úkonu vychádzal z hodnoty sporu predstavujúcej

výšku plnenia uplatneného proti nemu žalovaným z titulu zaplatenia colných dlhov vo výške celkom 2 738 663,-- Sk a k prvej žalobe aj spolu so sankciou vo výške 200 000,-- Sk.

Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením veci prvostupňovým súdom ani do nepriznania mu trov konania z prvej žaloby, a ani čo do priznania trov k druhej žalobe v základnej sadzbe tarifnej odmeny Advokátskej tarify. Podľa názoru žalobcu je ustanovenie § 250k ods. 2 O.s.p. osobitným ustanovením vzťahujúcim sa len na konkrétne prípady opätovného rozhodnutia súdu v preskúmvacom konaní v prospech žalobcu a podľa neho jednoznačne vyplýva nárok úspešného žalobcu na všetky trovy konania a k oboj žalobám, a podľa neho nemá argumentácia súdu, že o trovách konania k prvej žalobe už bolo právoplatne rozhodnuté, právny význam, pretože v prípadoch uvedených v § 250k ods. 2 O.s.p. súd vždy rozhoduje k druhej žalobe a vždy až po právoplatnosti rozsudku vyneseneho k predchádzajúcej (prvej) žalobe.

Pokiaľ ide o priznanie trov právneho zastúpenia žalobcovi v základnej tarife, k tomu žalobca uviedol, že súd rozhodol s odvolaním sa na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 3/08, ktoré nebolo doposiaľ zverejnené, a žalobcovi sa ani iným spôsobom nepodarilo jeho bližší obsah zistiť. Žalobca však zastáva názor, že v konkrétnom prípade sa v oboch žalobách úspešne ubránil zaplateniu konkrétnej pohľadávky v určenej výške, preto niet dôvodu nepriznať mu nárok z výšky peňažného plnenia podľa § 10 ods. 1, resp. § 13 ods. 1 príslušnej advokátskej tarify. Podľa žalobcu základné tarify v oboch vyhláškach (vyhl. č. 163/2002 Z.z. v § 13 ods. 6 a vyhl. č. 655/2004 Z.z. v § 11 ods. 1) vychádzajú zo situácie, kedy nie je možné predmet sporu oceniť peniazmi, čo nie je prípad predmetu sporu medzi účastníkmi v tomto konaní. Osobitnú tarifnú odmenu pre prípad preskúmvania rozhodnutí správnych orgánov ani jedna z uvedených taríf neupravuje.

Žalobca s poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. 11S/1/2008-46 zmenil výrok o trovách konania tak, že žalobcovi prizná nárok na ich náhradu vo výške 212.474,- Sk tak, ako ho vyčíslil podaním zo dňa 19.05.2008.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že v danej veci je potrebné rozsudok Krajského súdu

v Trenčíne č.k. 11S/1/2008-46 v napadnutej časti, ktorá sa týka výroku o trovách konania, potvrdiť podľa § 219 O.s.p.

Pokiaľ ide o nepriznanie žalobcovi trov konania z prvej žaloby, Krajský súd v Trenčíne správne rozhodol a uplatnené trovy nepriznal, nakoľko vo veci 11S/121/2004 bolo o ich náhrade rozhodnuté. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 08. júna 2005 rozhodol o náhrade trov (nepriznal náhradu) a tiež Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 07. decembra 2006 rozhodol o trovách konania (nepriznal náhradu). O trovách bolo právoplatne rozhodnuté a niet zákonného dôvodu o nich rozhodovať opäť a navyiac v úplne inom konaní.

Podľa § 250k ods. 2 O.s.p. ak po zrušení rozhodnutia správneho orgánu došlo k vydaniu nového rozhodnutia, ktoré sa k novej žalobe opäť zrušilo preto, že sa správny orgán odchytil od právneho názoru vysloveného v prvom rozsudku súdu bez toho, aby došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu, uloží súd správnemu orgánu, aby žalobcovi nahradil všetky trovy súdneho konania.

Ak sa naplnia predpoklady uvedené v citovanom ustanovení O.s.p., súd uloží správnemu orgánu, aby žalobcovi nahradil „všetky“ trovy súdneho konania, teda že sa nahradia **aj iné než účelne vynaložené trovy tohto nového konania a taktiež, že nemožno v tomto prípade aplikovať dôvody hodné osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. Táto norma sa však v žiadnom prípade netýka trov pôvodného konania, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté.** Žalobcovi teda bola priznaná náhrada všetkých trov nového konania, i keď nie v uplatnenej výške.

Pokiaľ ide o výšku trov právneho zastúpenia, táto je upravená vo vyhláške Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.).

V § 10 ods. 1 vyhlášky sú uvedené pravidlá pre výpočet výšky základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty (ktorou je buď výška peňažného plnenia, cena veci alebo práva), pokiaľ je táto vyčísliteľná pevnou sumou.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Zostáva teda určiť, či konanie, predmetom ktorého je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 24909/2007 zo dňa 6. novembra 2007, ktorým žalovaný správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového Colného úradu v Banskej Bystrici č. 5163-485/04/Bo zo dňa 15. marca 2004, ktorým bol žalobcovi vymeraný colný dlh, je možné posúdiť ako vec resp. právo, ktorých hodnotu nie je možné vyjadriť v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s neprimeranými ťažkosťami, alebo ako vec, ktorej tarifná hodnota je známa.

Z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že ten posúdil predmetný spor ako vec, ktorej hodnotu nemožno vyčísliť v peniazoch a preto priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1 vyhlášky.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, **predmetom sporu** v tomto prípade je **preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia**, pričom výška plnenia uplatneného z titulu zaplataenia colných dlhov nie je pre predmet sporu rozhodujúca. Z tohto dôvodu je potrebné vychádzať pri rozhodovaní o náhrade trov konania z ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby odvodiť z výpočtového základu zisteného podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky. V správnom súdnictve nie je teda možné priznať odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu, že správne súdnictvo je založené na preskúvaní zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov, t.j. pri aplikácii verejných práv správnymi orgánmi.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil predmetný rozsudok č.k. 11S/1/2008-46 vydaný Krajským súdom v Trenčíne v napadnutej časti, pretože prvostupňový súd priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní pred prvostupňovým súdom úspech, náhradu trov podľa § 250k ods.1 O.s.p. a to za zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu 2 000 Sk a za tri úkony právnej služby a trikrát režijný paušál, cestovné a náhradu za premeškaný čas, celkom vo výške 9 584,-- Sk, ktorú správne vyčíslil. Krajský súd v Trenčíne síce nepostupoval podľa § 250k ods. 2 O.s.p., avšak táto skutočnosť nemá vplyv

na správnosť priznanej náhrady trov konania, nakoľko žalobcovi priznal všetky trovy, hoci nie v uplatnenej výške.

Keďže ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie (§ 224 ods.1 O.s.p.), rozhodol súd o trovách odvolacieho konania tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. nepriznal na náhradu, keďže v odvolacom konaní nemal úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 04. decembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková